

2. Dalen – Dalbakksetra

Dette er et gammelt råk som folket på Dalbakken brukte når de skulle til setra si. De fulgte råk fra Vassenden helt til Dalen. Da vegen kom i 1951, var det slutt på seterdrifta. Den opphørte i 1948. Seterhusa er godt tatt vare på og restaurert av dagens eiere, Sigrun og Odd Midtlin.

Råket begynner altså fra Dalen, der skiløypetraseen kommer ned mot vegen. Det bærer ganske bratt oppover lia gjennom gammel granskog iblandet noe lauvskog. Ei tid på sommeren er det mye linnea som blomstrer her. Etter ca.100 meter krysser råket en skogsvei. Her står dette skiltet, og det ser ut til å ha stått lenge - og blir stående fortsatt.

Etter hvert blir terrenget slakere og man går gjennom et gammelt hogstfelt. Hele setervollen på Dalbakksetra er gjerdet inn, og det er lagt til rette for å komme over gjerdet. Råket krysser også bekken, men det er problemfritt for turgåere.

På gjerdet er det satt opp skilt om beitende dyr på setervollen. De siste årene har det vært hester, tidligere har det vært sau som har holdt til her om sommeren. Beitedyra gjør jobben med å forhindre gjengroing. Ønsker man ikke å møte dyra – som er snille og folkekjære - går det fint å gå oppover langs gjerdet på utsida den siste biten. Da kommer man opp på traktorveien og svinger tilbake på den mot venstre, krysser Storfjellåa og så er man kommet til seters.

Går man råket videre og over gjerdet, kommer man helt nederst på vollen og møter traktorveien fra Strand. Ikke gå over vollen eller mellom husene på setra, men følg traktorvegen rundt. Tidlig på våren blomstrer mogop på vollen. De er selvsagt fredet og nytes der de står. Så kan man komme tilbake og finne dem igjen senere år også. Utpå sommeren er bakken noen steder omtrent dekket av bakkesøte og blåklokker, ballblom og engsoleie.

